

Η οξυμένη δομική καπιταλιστική κρίση συνεχίζεται για 8η χρονιά, δείχνοντας τα δόντια της στους εργαζόμενους, αλλά και την βαθιά αποτυχία του συστήματος που βασίζεται στα κέρδη και την εκμετάλλευση. Οι συγκλονιστικές εικόνες των προσφύγων αποτελούν χαρακτηριστική έκφραση του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου, των αξιών του και των μεθόδων κυριαρχίας του πάνω στην εργατική τάξη και τους λαούς. Όμως, ο πόλεμος, οι φράχτες, η ιμπεριαλιστική κυριαρχία δεν μπορούν να σβήσουν το πάθος για τη ζωή εκατομμυρίων

ανθρώπων, ούτε τη συγκλονιστική αλληλεγγύη, που τόσο απλόχερα εκφράζεται.

Το αποκρουστικό πρόσωπο της γερασμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης-δολοφόνου των λαών αναδεικνύεται σ' όλο του το μεγαλείο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL υπογράφει -μετά το αντεργατικό 3ο μνημόνιο- και το προσφυγικό «μνημόνιο», αποδεχόμενη το ρόλο του θύτη και δεσμοφύλακα της περιοχής. Εμπλέκει την Ελλάδα στη δίνη του πολέμου, επιτρέπει στο NATO να κάνει κουμάντο στο Αιγαίο, διατηρεί τον φράχτη στον Έβρο και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, ακολουθεί την πολιτική και τις πρακτικές της «Ευρώπης Φρούριο».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ANEL είναι εχθρική και επικίνδυνη για τους εργαζόμενους και το λαό. **Μαζί με το κεφάλαιο, την ΕΕ και το ΔΝΤ**, προωθεί τα βάρβαρα μέτρα του τρίτου μνημονίου και των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων/αναδιαρθρώσεων που ψήφισε από κοινού με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, με πρώτο το αντιασφαλιστικό έκτρωμα που διαλύει την κοινωνική ασφάλιση. Οι «διαπραγματεύσεις» της κυβέρνησης με τους δανειστές οδηγούν σε άμεσες περικοπές συντάξεων, ενώ μαζί με το ασφαλιστικό ετοιμάζονται πυρετωδώς και για τα υπόλοιπα ζητήματα της «πρώτης αξιολόγησης» (φορολογικό, υπερταμείο ξεπουλήματος δημόσιας περιουσίας, κόκκινα δάνεια, ομαδικές απολύσεις, εργασιακά, κλπ). Η πολιτική αυτή αποτελεί συνέχεια της πολιτικής ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και έχει σαν στόχο την υπέρβαση της κρίσης προς όφελος των κερδών του κεφαλαίου, πάνω στα ερείπια των δικαιωμάτων μας, δημιουργώντας στρατιές ανέργων και σύγχρονων «δούλων».

Η κυβέρνηση προσπαθεί (όπως και οι προηγούμενοι) να μας πείσει ότι το μνημόνιο είναι μονόδρομος, ότι αλλιώς θα «καταρρεύσει η χώρα». Όμως αυτό που καταρρέει είναι οι αυταπάτες που καλλιεργούσε ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα καταργήσει τα μνημόνια χωρίς σύγκρουση με το κεφάλαιο, τους δανειστές και το κράτος τους. Καταρρέει η πολιτική λογική ότι μπορεί αν υπάρξει φιλολαϊκή διαχείριση και πολιτική μέσα στην ευρωζώνη και την ΕΕ, μέσα στην καπιταλιστική κρίση και σε συνεργασία με την εργοδοσία...

YES-ΕΕ: ο απολιθωμένος στυλοβάτης της αντιλαϊκής πολιτικής

Η πλειοψηφία των εργαζόμενων και των ανέργων δεν έχει αυταπάτες για το ρόλο της ξεφτισμένης ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Η YES-ΕΕ των ΝΑΙΝΑΙΚΩΝ, και με την στάση της στο δημοψήφισμα, πήρε σαφή ταξική θέση υπέρ του ΣΕΒ, των συμφερόντων του κεφαλαίου και της ΕΕ. Αποδείχτηκε πως η υποταγή και ταύτισή της με την πολιτική του ταξικού αντίπαλου έχει φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που δεν μπορεί να τηρήσει ούτε καν τους τύπους.

Η απροκάλυπτα φιλοεργοδοτική στάση της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, όπως και μεγάλων ομοσπονδιών, οι όρκοι πίστης στο ευρώ και στην ΕΕ από τις πλειοψηφούσες παρατάξεις των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, η υποταγή στη λογική της ανταγωνιστικότητας και στην κερδοφορία των επιχειρήσεων, η λογική του «κοινωνικού εταιρισμού», αποτελούν ορισμένες από τις βασικές αιτίες του εκφυλισμού και της κρίσης της. Εδώ και χρόνια υπηρετεί τα συμφέροντα της αστικής πολιτικής, όπως πρόσφατα στο δημοψήφισμα, αλλά και στην τρέχουσα μάχη του ασφαλιστικού. Στις μάχες του προηγούμενου διαστήματος **στάθηκε ανοιχτά απέναντι στα συμφέροντα των εργαζομένων**. Δεν μπορεί να συσπειρώσει πάνω από το 7% των εργαζομένων στον

ιδιωτικό τομέα, ενώ έχει γυρίσει επιδεικτικά την πλάτη στους εκατομμύρια ανέργους και ελαστικά εργαζόμενους. Έχει άμεση σχέση με πολιτικούς-κρατικούς φορείς και την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξάρτηση από κρατικούς θεσμούς και οικονομικές πηγές του συστήματος. Όλα τα προηγούμενα συμπληρώνονται από τις κλειστές γραφειοκρατικές και αντιδημοκρατικές της δομές. ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ (με όλες τις διασπάσεις, εκφράσεις και εκδοχές της) υπηρετούν την αποκλιμάκωση των αγώνων, την υποταγή των εργαζόμενων, την ταξική συνεργασία με την εργοδοσία, την πολιτική παράδοση των εργαζόμενων στις στρατηγικές επιλογές και πολιτικές του συστήματος.

Μετά την πετυχημένη απεργία στις 4 Φλεβάρη η ΓΣΕΕ «κατέβασε ρολά». Η πρόσφατη ομόφωνη απόφαση για 48ωρη απεργία εάν και εφόσον το νομοσχέδιο έρθει στην Βουλή, δίνει πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να αντεπιτεθεί. Αποτελεί ένα ακόμα στιγμιότυπο ανοιχτής υπονόμησης των εργατικών αγώνων. Η τακτική των συμβολικών κινήσεων και διαμαρτυριών **καλλιεργεί την ηττοπάθεια και την παραίτηση**, αντιμετωπίζει την εργατική τάξη ως θεατή των πολιτικών εξελίξεων και των κοινοβουλευτικών διαδικασιών αποπροσανατολισμού, θεατή της δήθεν «διαπραγμάτευσης» κυβέρνησης-«εταίρων». Η εικόνα από το κατ' ευφημισμόν «πανεργατικό» συλλαλητήριο στις 9/3 (στις 3μμ!) δείχνει το σημείο του απόλυτου «ξεπεσμού». Δεν πρόκειται απλώς για **ντουφεκιές στον αέρα, αλλά για συνειδητή βαλβίδα εκτόνωσης της εργατικής και λαϊκής πάλης.**

Ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός, συμπληρώνεται πλέον και από τον επιχειρηματικό συνδικαλισμό της «ΓΣΕΕ-ΑΕ» μέσω του **πακτωλού χρημάτων που διαχειρίζεται**. Οι εργαζόμενοι πληρώνουν αυτό τον μηχανισμό από τον ιδρώτα τους. Δεν είναι μόνο οι παχυλοί μισθοί παλιότερων προέδρων της ΓΣΕΕ αλλά και του νυν, Γ. Παναγόπουλου. Η ΓΣΕΕ τα τελευταία χρόνια λειτουργεί ως Ανώνυμη Εταιρεία, διαχειριζόμενη εκατομμύρια ευρώ! Παράλληλα, μέσω του ΚΕΚ ΙΝΕ, η γραφειοκρατία διαχειρίζεται αστρονομικά ποσά από τα ΕΣΠΑ για την διοργάνωση σεμιναρίων μαζικής παραγωγής συνδικαλιστών-υποτακτικών σε κράτος και εργοδοσία. Από τα εν λόγω σεμινάρια δεν λείπει η «κατάρτιση» για ζητήματα όπως: η «θεσμική ανασυγκρότηση της ευρωζώνης», οι «τεχνικές διαπραγμάτευσης» κ.ά. απαραίτητα στον ταξικό τους αγώνα... «Συνδικάτο»-ΚΕΚ και ιδιωτικό ΙΕΚ, επιχείρηση και σχολή υποταγής στην αντιδραστική ΕΕ και τα λόμπι των εργοδοτών!

Λέμε ξεκάθαρα: Σήμερα **η εργατική τάξη** του ιδιωτικού τομέα **δεν έχει συνομοσπονδία**. Έχει μια **συνδικαλιστική γραφειοκρατία**, που **εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εργοδοτών μέσα στην εργατική τάξη**. Έχει έναν μηχανισμό που δεν της επιτρέπει να οργανώσει την πάλη της. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της ταξικής συνδιαλλαγής, που σφράγισε επί 30 τουλάχιστον χρόνια το συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, οι ταξικοί συνδικαλιστές και όσα συνδικάτα αναγνωρίζουν αυτή τη ντροπή, πρέπει επειγόντως να ενεργοποιηθούν στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης, της οργάνωσης και ενοποίησης των εργατικών συμφερόντων.

Οι αγωνιστικές δυνάμεις στον ίδιο γνώριμο δρόμο;

Οι δυνάμεις που είναι αντιπολίτευση στην ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ στην ΓΣΕΕ, παρά τη συμβολή σε αγώνες, **φέρουν σημαντικές ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος.**

Το **ΠΑΜΕ δεν έχει γραμμή έμπρακτης σύγκρουσης και ανατροπής της πολιτικής κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ**. Δεν έχει τακτική πραγματικής κλιμάκωσης των αγώνων, γιατί θεωρεί ότι δεν μπορούν να νικήσουν, καλλιεργώντας την ηττοπάθεια. Παρότι έχει δυνάμεις σε συνδικάτα και ομοσπονδίες, ακολουθεί το χρονολόγιο της ΓΣΕΕ, διευκολύνοντας έτσι την ηγεσία της στην γραμμή των αγώνων διαμαρτυρίας και αποκλιμάκωσης. Π.χ., με τη συμφωνία του δεν υπήρξε καμία απεργιακή κλιμάκωση μετά τις 4 Φλεβάρη. Προβάλλουν μάλιστα ως δική τους επιτυχία την απόφαση της ΓΣΕΕ για απεργία 2 μήνες μετά (!), όταν... θα βρίσκεται το νομοσχέδιο στη Βουλή. Αρνείται την κοινή δράση αγωνιστικών ταξικών δυνάμεων και

συνδικάτων που δεν ελέγχει, ρίχνοντας λάσπη σε ταξικούς συνδικαλιστές. Συμμετέχει σε προεδρεία με πλειοψηφία ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, ενώ συχνά όταν είναι πλειοψηφία αρνείται την συγκρότηση προεδρείων με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις στην βάση αρχών (π.χ. ΕΚΑ).

Στο ΜΕΤΑ συνεχίζεται η **συνεργασία των κυβερνητικών δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις**. Οι εκπρόσωποι του ΜΕΤΑ στην ΓΣΕΕ είναι πλήρως ενταγμένοι στις αποφάσεις, το σχέδιο και τις γραφειοκρατικές δομές του κυρίαρχου συνδικαλισμού. **Συνλειτουργούν χρόνια και «συγκυβερνούν» στις διοικήσεις της ΓΣΕΕ και πολλών ομοσπονδιών με τις κυρίαρχες δυνάμεις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ**. Στο πρόσφατο συνέδριο της ομοσπονδίας ιδιωτικών υπαλλήλων, αλλά και του ΕΚ Πειραιά, **οι εκπρόσωποι του ΜΕΤΑ πρωτοστάτησαν σε ένα συνέδριο εκφυλισμού, εκτεταμένης καλπονοθείας και μάχης καρεκλών**. Η «συγκατοίκηση» δυνάμεων στο πλαίσιο του ΜΕΤΑ, οδηγεί σε υποβάθμιση του περιεχομένου, της αναγκαίας αντικυβερνητικής πάλης, των στόχων, αλλά και της τακτικής για τους αγώνες, καθιστώντας την κυρίως εκλογική παράταξη που λειτουργεί ενιαία για τους συσχετισμούς και τις θέσεις σε όργανα. Στο ΜΕΤΑ συμμετέχουν επίσης και δυνάμεις του **εργοδοτικού συνδικαλισμού**, όπως εκφράζονται στην ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων, σούπερ μάρκετ κ.α. Μεγάλο κομμάτι του μετατράπηκε γρήγορα σε δύναμη ενός **νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού** και αποτελεί εκφραστή της λογικής της ανοχής και στήριξης της κυβέρνησης, που οδηγεί στην χειραγώγηση, στην ήττα των αγώνων και την υποταγή.

Ταξική ανασυγκρότηση - Συνδικάτα μαζικής συσπείρωσης και μαχητικής δράσης στα χέρια των εργαζόμενων

Δεν μπορούμε να βαδίσουμε στο ίδιο γνώριμο δρόμο. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η αλλαγή των «εκλογικών συσχετισμών» στα συνδικάτα και η ενίσχυση των ταξικών δυνάμεων. **Οι ταξικές δυνάμεις και αγωνιστές**, οφείλουν να δράσουν άμεσα για την υπέρβαση της σημερινής εκφυλιστικής κατάστασης και βαθιάς κρίσης στο συνδικαλιστικό κίνημα. Να παλέψουν για την αγωνιστική ταξική ενότητα των εργαζομένων πάνω σε ένα πρόγραμμα ενοποίησης της πάλης για την ανατροπή της επίθεσης και όχι «εξαίρεσης» ή διαμαρτυρίας.

Η σημερινή κατάσταση απαιτεί την ριζική και ταξική ανασυγκρότηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, **και αυτό σημαίνει:**

- κριτήριο δράσης για κάθε απόφαση είναι τα εργατικά συμφέροντα και ανάγκες, χωρίς υποχωρήσεις στους εκβιασμούς των δανειστών και του κεφαλαίου, που θα βρούμε διαρκώς μπροστά μας, όπως στην μάχη για το «ΟΧΙ»
- συνδικάτα- μορφές συλλογικής συσπείρωσης και οργάνωσης, με ανεξαρτησία και πολιτική-οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο, τους πολιτικούς του εκπροσώπους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος,
- συνδικαλιστική οργάνωση του 93% των ασυνδικαλιστών εργαζόμενων, ειδικά των νέων της ελαστικής εργασίας και του σύγχρονου εργασιακού σκλαβοπάζαρου, των εκατομμύριων άνεργων, των μεταναστών, που πρέπει να ενταχθούν συνδικαλιστικά,
- διαζύγιο με την ανάθεση, με όλη την εξουσία και τις αποφάσεις στους εργαζόμενους και οργάνωση ταξικών αναμετρήσεων με σχέδιο, συντονισμό και διάρκεια και όχι άσφαιρων διαμαρτυριών,
- συνδικαλιστική ενοποίηση με κατάργηση των οργανωτικών διαχωρισμών ιδιωτικού και δημόσιου τομέα,
- ταξική αλληλεγγύη για κάθε εργαζόμενο, άνεργο, οικονομικό ή πολιτικό πρόσφυγα.

► Για ένα **ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα** που θα αξιοποιήσει τη δύναμη και το βάθος της εργατικής αντίστασης στην κατεύθυνση του αποφασιστικού, μαζικού, ανατρεπτικού αγώνα μέχρι τη νίκη. Με σημαία τις **σύγχρονες ανάγκες των εργαζόμενων**, κι όχι τα όρια που βάζουν τα παπαγαλάκια του

συστήματος. Που με εμπιστοσύνη στις αρετές των παραγωγών του πλούτου, θα ορίσει την αναγκαία πορεία σύγκρουσης με τον κόσμο του κεφαλαίου, την οικονομική και πολιτική εξουσία του. Που θα εκφράσει την ανάγκη για κατάργηση του συστήματος της εκμετάλλευσης που σαπίζει στην ιστορική του κρίση, και θα προβάλει την προοπτική της χειραφέτησης της εργασίας και μιας άλλης κοινωνίας. Για να γίνουν οι εργαζόμενοι κοινωνοί όλου του πλούτου που παράγουν, για να διεκδικήσουν το όλο. Με αυτά στις σημαίες του εργατικού κινήματος, τα τελευταία 150 χρόνια η εργατική τάξη πέτυχε τις μεγάλες κατακτήσεις. Σήμερα, με την ανθρώπινη εργασία να έχει οδηγήσει σε τεράστια επιτεύγματα και αμύθητο πλούτο, το εργατικό κίνημα μπορεί και πρέπει να απαιτήσει να μοιραστεί όλη η εργατική τάξη τον πλούτο προς όφελος της κοινωνίας.

Να μοιραστούμε μια νέα ελπίδα της ανατροπής και όχι την ήττα του συμβιβασμού και της υποταγής

Μετά το συγκλονιστικό ΟΧΙ του Ιουλίου, οι **πρόσφατοι αγώνες** που ξέσπασαν γύρω από τα μεγάλα ζητήματα της εφαρμογής του 3ου Μνημονίου και του ασφαλιστικού, δείχνουν ότι **μεγάλα κομμάτια των εργαζόμενων και του λαού επιμένουν** να υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους. Οι πρόσφατες μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις, η αγωνιστική συμπόρευση με τη φτωχομεσαία αγροτιά, έδειξαν δυνατότητες για την αποτροπή του εγκλήματος στο ασφαλιστικό, για να υπάρξει ένα ρήγμα στη βάρβαρη μνημονιακή επίθεση.

Σήμερα που μεγάλα τμήματα εργαζόμενων αντιλαμβάνονται το ρόλο των «ΓΣΕΕ και ΣΙΑ», επείγει να εμφανιστεί δυναμικά, μια νέα αγωνιστική ταξική ενότητα. Για να δοθεί μια αδιάλλακτη μάχη ενάντια στην πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ και να ηττηθεί η κυβέρνηση και όλο το μαύρο μπλοκ ΝΔ - ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ - ΧΑ-ΛΕΒΕΝΤΗΣ.

Απευθύνουμε κάλεσμα αγώνα, στις μαχόμενες δυνάμεις του εργατικού κινήματος, σε κάθε ταξικό συνδικαλιστή και αγωνιστή στην κατεύθυνση της συσπείρωσης δυνάμεων, για την ανάπτυξη και την νίκη των αγώνων. Η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα έχει αναφορά σε δεκάδες ανεξάρτητες ταξικές συσπειρώσεις-κινήσεις σε πολλούς χώρους δουλειάς και κλάδους. **Και στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, πρέπει να ενισχυθεί η πρόταση για ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα. Να δυναμώσει το ρεύμα της μαχητικής ανυποχώρητης πάλης και της εργατικής αντεπίθεσης.**

Επείγουσα αναγκαιότητα είναι να υπάρξει, ένα **άλλο κέντρο αγώνα**, ώστε σε επίπεδο συνδικάτων, σωματείων, επιτροπών αγώνα και συνολικά στο εργατικό κίνημα, να μπορεί να οργανώνει τους αγώνες, να συντονίζει τις μάχες, να αποφασίζει με τη δημοκρατία της βάσης των εργαζομένων. Για να δοθεί ώθηση στην πάλη των εργαζόμενων και ανέργων, για να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο διεκδικήσεων και στόχων πάλης που θα ενώσουν την εργατική τάξη και τον λαό, για την ανατροπή της επίθεσης. Που θα μπορεί να σχεδιάζει και να υλοποιεί κινητοποιήσεις, **πέρα κι έξω από το σχεδιασμό του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού της υποταγής**, για να μπορούν να αναπτυχθούν αγώνες, με απεργίες και άλλες δυναμικές μορφές, με χαρακτηριστικά κλιμάκωσης και σύγκρουσης.

Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά!

Σε ρήξη με τους νόμους του κέρδους και της «ανταγωνιστικότητας» της οικονομίας

- Ανατροπή της αντιλαϊκής επίθεσης κυβέρνησης - κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ. Κατάργηση παλιών και νέων μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων και των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» του κεφαλαίου.
- Υπογραφή αξιοπρεπών Συλλογικών Συμβάσεων τώρα! Να επανέλθουν σε ισχύ όλες οι συλλογικές συμβάσεις και οι κατώτεροι μισθοί και τα επιδόματα. Αυξήσεις στους μισθούς. Κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων και διατάξεων που τσακίζουν τις συλλογικές συμβάσεις και επέβαλαν περικοπές σε μισθούς και συντάξεις. Κανένας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση. Άμεση κατάργηση του μισθού

γαλέρας για τους νέους κάτω των 25 ετών. Να καταργηθεί η δουλεία την Κυριακή και το δημερο. Μείωση των ωρών εργασίας, 35ωρο- 5ήμερο- 7ωρο.

- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι της ελαστικής εργασίας. Να σταματήσει το σκλαβοπάζαρο των προγραμμάτων απασχόλησης. Να κλείσουν τα σύγχρονα δουλεμπορικά γραφεία των εταιρειών προσωρινής απασχόλησης. Κανονικές προσλήψεις, να καταργηθεί το «μπλοκάκι» στην εξαρτημένη σχέση εργασίας και η ενοικιαζόμενη εργασία. Μαζικές προσλήψεις στις δημόσιες υπηρεσίες για να καλυφθούν οι κοινωνικές ανάγκες που καταρρέουν. Απαγόρευση των απολύσεων.
- Να μην περάσουν τα βάρβαρα μέτρα του 3ου μνημονίου για το ασφαλιστικό. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων. Να επιστραφούν άμεσα όλα τα δις ευρώ που κλάπηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία. Σύνταξη στα 58 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες και με 30 χρόνια δουλειάς, χωρίς όριο ηλικίας. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Καταβολή των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας. Δημόσια, δωρεάν, ποιοτική περίθαλψη για όλους χωρίς προϋποθέσεις. Μείωση της εργατικής εισφοράς. Να πληρώσουν κράτος-τράπεζες-εργοδότες.
- Άμεση κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και κάθε μορφής ιδιωτικοποιήσεων δημόσιων επιχειρήσεων. Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση με εργατικό-λαϊκό έλεγχο των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Δημόσιες δωρεάν συγκοινωνίες, ρεύμα και νερό.
- Άμεσα μέτρα κατά της ανεργίας τώρα! Επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους ίσο με το βασικό μισθό, για όλο το διάστημα της ανεργίας. Πλήρης πρόσβαση των ανέργων στην υγεία, τις συγκοινωνίες, και σε όλες τις κοινωφελείς υπηρεσίες. Διαγραφή των χρεών τους, προς τις τράπεζες, τα ταμεία και το κράτος. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα χρόνια.
- Κατάργηση όλων των χαρατσιών, των κεφαλικών φόρων και των φορομπηχτικών νόμων. Δραστική μείωση της φορολογίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Να αυξηθεί η φορολογία του κεφαλαίου στο 45%. Έκτακτος φόρος στους εφοπλιστές. Να δημευτεί η περιουσία της εκκλησίας. Να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις. Κανένα λαϊκό σπίτι στα χέρια κράτους τραπεζών.
- Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς, ενάντια στον εργοδοτικό δεσποτισμό και την απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου. Κατάργηση όλης της λεγόμενης «αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας» και των νόμων που καταργούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα. Να μην περάσουν τα σχέδια για την «αναμόρφωση» των συνδικάτων, την κατάργηση των απεργιών, κ.λπ. Να καταδικαστούν οι φασίστες δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.
- Να σταματήσουν οι πόλεμοι, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και η συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτούς. Διεθνιστική αλληλεγγύη με όλους τους λαούς. Έξοδος από το ΝΑΤΟ. Άσυλο και στέγη, στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Κατάργηση του Δουβλίνου I και II, του Ευρωστρατού, της Frontex, και των δυνάμεων ταχείας επέμβασης. Δικαίωμα στο άσυλο. Να γκρεμιστεί ο φράκτης στον Έβρο. Κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης. Κατάλληλα δημόσια κτίρια και δομές για την αξιοπρεπή στέγαση, περίθαλψη, σίτιση και δημόσια μέσα για τη μετακίνηση των προσφύγων. Ελεύθερη διέλευση των προσφύγων και μεταναστών.
- **Σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τον «μονόδρομο» της εκμετάλλευσης, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Ρήξη και έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Στο δρόμο για μια κοινωνία με τους εργαζόμενους στο τιμόνι της οικονομίας και της εξουσίας, χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, πολέμους και βαρβαρότητα.**

**Αγωνιστική Ταξική Ενότητα
Μάρτης 2016**